

JOULU-
REPOSTI

~~1989~~
2018

REPOSTI

44. Vuosikerta

Sisällys

Pääkirjoitus	4
Lippukunnanjohtajan tervehdys	5
Lappi 2018	6
20 tapaa välttää karkkivero	9
Kolin vaellus	10
RePostin resepti	12
Jatkokertomus	13
Lemmenjoen vaellus	14
Sudarinurkka	16
Arkiston pölyt	17
RePo-Gaala 2018	18
Lorelei rodeo XXXX	20
Repostin naama	22
RePo-Tuki	24

Päätoimittaja

Rasmus Savelius

Toimittaja

Jani Jokinen

Ulkoasu ja taitto

Rasmus Savelius

Kuvat

Repostin arkisto

Julkaisija

Reippaat Pojat ry

Painopaikka

Grano oy

Reippaat Pojat ry

Kolo: Seminaarinkatu 26B

Pankkiyhteys: FI02 5290 0220 0141 85

Rasmus Savelius

PÄÄKIRJOITUS

Oli lämmin ja aurinkoinen kesäpäivä ja makoilimme Lauri "Lehtine" Lehtisen ja Ilmari "Ipa" Sallisalmen kanssa riippumatoissa Nukkumajoen rannalla, Inarissa. Siemailimme samalla hedelmäsmoothieita, jotka innokkaat tarpojat olivat meille tarjoilleet mahdollisten sanktioiden pelossa. Pohdimme syvällisiä, muistelimme menneitä ja suunnittelimme tulevaa. Yhtäkkiä alkoi minua väsyttää suunnattomasti ja totesin että otan pienet nokoset. Otin kaulastani RP:n huivin pois ja kiedoin sen silmilleni, jottei auringonvalo häiritsisi untani. Nukahdin ja vaivuin syvään uneen. Uni tuntui kestävän hämmästyttävän pitkään, koska uneni käsitteli koko tulevan loppukesän, syksyn ja talven alun aina joulukuun 20. päivään asti. Heräsin huutoon, huutoon joka kantautui The big bossin eli Atte Jantusen kurkusta. Atte huusi minulle että olen nukkunut melkein puoli vuotta ja siksi en ole

aloittanutkaan vielä tekemään JoulurePostia. Aikaa ei ollut siis paljon.

Nyt olen palannut todellisuuteen ja on aika julkaista vuoden viimeinen RePosti. Tämänkertaisessa pääkirjoituksessa voisin muistella kuluneen vuoden tapahtumia.

Mielestäni vuosi 2018 on ollut todella mielenkiintoinen ja tärkeä partiovuosi itselleni ja varmasti myös muillekin kanssa RP:läisille. Kun pohdin kuluneen vuoden tapahtumia nousee minulle tietysti ensimmäisenä mieleen ylvyään Letkis vartiomme/ep-ryhmämme kaste ja EP-koulutuksen läpi pääsy. Mieleeni tulee myös kaikki lippukunnan yhteiset leirit ja tapahtumat.

On kunnia toimia juuri Reippaissa pojissa! Näiden sanojen saattelemana toivotan kaikille hyvää joulua, uuttavuotta, kevättä, kesää ja syksyä! Koska olen varma että kyseistä lehteä luetaan myös muulloinkin kun vain joulun alla.

LIPPUKUNNANJOHTAJAN TERVEHDYS

Vuosi 2018 alkaa pikkuhiljaa olla taputeltu, ja nyt on aika keskittyä joulun viettoon ja uuden vuoden 2019 vastaanottamiseen. 2018 oli vuosi, jolloin tapahtui lippukuntamme toiminnassa paljon, vaikka alla oli jo tapahtumarikas juhlavuosi. Toimintaan on saatu paljon uusia jäseniä mukaan, siitä kiitos aktiivisille johtajillemme.

Syksyllä oli ilo huomata, että kaikille toimintaan mukaan halunneille, pystyttiin tarjoamaan paikka ikäkausitoiminnan tai sisutoiminnan ryhmistä. Iso kiitos tästä kuuluu kaikille meille vapaaehtoisille, jotka teemme työtä lasten ja nuorten hyväksi.

Tulevien vuosien suurimpana tavoitteena on tehdä lippukunnastamme vapaaehtoisille mahdollisimman hyvä paikka harrastaa. Tähän päästään tukemalla kavereita ja tarjoamalla apua toisillemme. Pienelläkin avuntarjouksella voi olla hyvin suuria vaikutuksia, joten toteuttakaamme partiolupausta "Lupa olla avuksi toisille". Niin juhlavuonna kuin myös tänäkin vuonna tämän eteen on tehty paljon hienoja tekoja ja jatkakaamme hyvällä uralla eteenpäin!

Partiovasemmalla

Atte Jantunen

LAPPI 2018

Jani Jokinen

Oli päivä, jota kaikki olivat odottaneet. Nimittäin perjantai 20. heinäkuuta, jolloin Reippaiden Poikien oli määrä startata ensimmäinen, koko lippukunnan Lapinreissu vuosikymmeniin. Laiva, eli Liukon bussi lastattiin rinkoilla, Trangioilla, banaaneilla sekä Ruhnin äidin tekemillä herkullisilla eväillä. Kello 19:37 suuntasimme keulan kohti Inaria ja Nukkumajoen kämppää. Kaikki tulijat eivät vielä suinkaan olleet kyydissä, joten pysähdyimme pikaisesti nappaamaan Arhon Äänekosken Nesteeltä, jotta kuskille ei kerkeäisi tulla ajon aikana tylsää.

Taitoimme matkaa yötä vasten tasaisen tappavaan tahtiin. Unet meinasivat osalla jäädä hieman vajaiksi (liekkö Arhon taukoamatta käynyt suu ollut

syynä vai jokin muu), joten päätimme Inariin saapuessamme syödä hyvin ja käydä kunnon päiväunille. Unien aikana saapui Kauttojen saattue Norjasta sekä etelästä vahvistaen joukkoamme. Univelkaa oli sen verran, että porukan unihalujen heräämiseen ei muuta tarvittu, kuin telttojen pystytykset ja katoksien rakentaminen.

Sunnuntai ei auennut kovin kirikkaana, joten päätimme vaihtaa päivälle suunnitellun retken keskiviikolle. Luvassa oli siis huikeat Olympialaiset! Saapasta heitettiin, puita pinottiin ja yritettiin siirtää vettä pesusienellä. Iltanuotiolla parhaat vartiot palkittiin muhkein palkinnoin. RePo-pallo oli myös loistelas, ainakin jos tilastoja katsoo. Yksi polvi kahden viikon sairaslomalle, yksi auennut nenä ja polvi sekä aivotärhdys. Yllättäen päädyttiin tasapeliin Hanneksen nopeasta trikoopuvusta huolimatta.

Seuraavana päivänä meinasi Liukon bussi jättää meidät kämpälle toisin kuin olimme suunnitelleet.

Tarkoituksena oli lähteä tutustumaan paikallisen alkuperäiskansan eli saamelaiden kulttuuriin. saamelaismuseo-Siidaan. Miljoonan ja rapiat taittanut vanhus kärsi hieman kosketushäiriöstä sähkö-

pneumaattisessa vaihteistossaan. Urhoollisena sankarina Hannes piti ajon aluksi sokettia kiinni, joka ilmeisesti kovan tärinän vuoksi ei halunnut tehdä yhteistyötä. Porukka pääsi Siidaan ja allekirjoittanut Ivalon TK:n odotusaulaan nukkumaan kuumetta pois.

Keskiviikkona osalla porukasta oli vuorossa Otsamotunturin huiputus ja osa nautiskeli Lyhyemmän ketunlenkin. molemmat reitit päättyivät Vasatokaan laavulle. Tarpojat sekä, Olli, Pasi, Arho ja Mika nautiskelivat Otsamon korkeuksista tosin hieman sumuisessa säässä. Miehet saapuivat reissultaan aivan kuin kaikille olisi sattunut isompaakin haaveria. Tarkempi tarkastelu ositti valuvat verinorot hirvikärpästen ja paarmojen aiheuttamiksi. Kyllä koko leiriväelle maistui lihapiirakat ja makkarat laavulla päivän reippailujen jälkeen. Suurimmalle osalle tarpojista tämä 12 km Otsamocase oli ensimmäinen laatuaan, joten porukka oli illalla aika naatti.

Hellekesä jatkui myös osittain leirillä. Ainakin Tuulijärvellä päästiin sitä todistamaan. Muutamat palaneet kasvot saapuivat leiriin retken päätteeksi. Retkellä selvitettiin Tuulijärvestä ja Tuulispää-tunturista

erinäisiä asioita ja kokkailtiin trangiolla perinteiset jauheliha-makaronimössöt.

Jossain päin tätä lehteä Aapo kertoo teille Lemmenjoen mahtavasta vaelluksesta ja Ravadaskönkään kuohuista, mutta minä kerron teille Sisuporukan meiningistä. Kun tarpojat suuntasivat Lemmenjoelle, päätimme me lähteä valloittamaan Jäniskosken kuohuja. Matka taittui mukavasti EU:n rahoilla tehdyllä "polulla". Itse kutsuisin tätä polkua moottoritieksi. Tämä moottoritie oli kuitenkin omiaan joukollemme, joka kosteassa päivässä hikoili tiensä Laavulle, jonka ääressä koski kuohui. Kyllä makkarat maistuivat näissä maisemissa hyvveeltä!

Mekin valloitimme Lemmenjokea seuraavana päivänä, mutta hieman pienemmän pätkän. Osalla meinasi tulla ikävä erämaassa vaeltavaa joukkoa, joten kokeilimme erinäisiä kutsuhuutoja, mutta tuloksetta. Kun ilta alkoi jo laskeutua, kuulimme tutun kuuloista puheensorinaa. Siltä he vihdoin tulivat! Kova työ palkittiin hyvillä päikkäreillä bussissa.

Viimeisenä iltana leirissä sauna sekä iltanuotio lämpesivät. Muisteltiin viikon tekemisiä ja uusia kokemuksia, Pestiin Lemmenjoen hiet pois ja

REPOSTI 2/2018

valmistauduttiin allekirjoittaneen mielestä himan liian aikaiseen herätykseen.

Kovasta valmistelusta huolimatta aamun hädelliä ei voitu estää. Erinäisiä kalsareita ja ruokailuvälineitä etsittiin vimmatusti ennen bussiin hyppäämistä.

Miehet ja Elli Otsamon huipulla

Kotimatalla Liukon kyydissä

Vain yhdet Batman - bokserit komeilevat kololla edelleen. Luotettavan lähteen mukaan voisivat olla Lehtisen Laurin, joten Lauri jos näet tämän, ota yhteyttä päätoimittajaan.

Meillä oli kyllä mahtava reissu ja toivon ja uskon, että haluja tällaisille on jatkossa. Lappi on hieno alue ja ÄrräPee tulee palaamaan tänne aina tasaisin väliajoin nauttimaan. Kiitos kaikille osallistujille ja tekijöille hienoista muistoista!

Frisbeen hakureissu

20 TAPAA VÄLTTÄÄ KARKKIVERO

Karhut

Karhu-vartio on kyllästynyt leireillä kohtuuttoman korkeaan karkkiveroon. Useiden leirien aikana pojat ovat pohtineet hartaasti, että millä keinoilla he onnistuisivat välttämään tämän "julkean" veron. Tässä on 20 tapaa välttää karkkivero Karhujen tapaan!

1. Osta pahan makuisia karkkeja
2. Anna karkit Haulikko-Häkkiselle
3. Vedä karkit nenään pillin kautta
4. Laita karkit johtajan nukkuessa hänen suuhunsa ja kerro että karkkivero on jo otettu
5. Piilota karkit perunaan
6. Laita karkit aukaisemattoman sipsipussin sisälle
7. Potkaise johtajan "pikkuveitikkaa" ja juokse karhuun karkit mukana
8. Sensuroi karkit että kukaan ei näe niitä
9. Niele karkkipussit ja ulosta ne oikealla hetkellä
10. Syö karkit johtajan näköpiirin ulkopuolella
11. Murise johtajalle niin hän ei uskalla ottaa karkkiveroa
12. Laita karkit tulitikkuaskiin
13. Piilota karkit huussin karikkeiden alle
14. Lahjo johtajat karkilla etteivät he perisi karkkiveroa
15. Uhkaa johtajaa oikeudella omaisuuden anastamisesta
16. Vala karkeista kuksa niin johtajat eivät tajua asiaa
17. Täytä juomapullo karkeilla
18. Kapinoi
19. Etsi RP:n karkkiverolaista porsaanreikä ja hyödynnä se eduksesi
20. Älä ota karkkia mukaan leirille (huono vaihtoehto)

@karhuscoutmemes

KOLIN VAELLUS

Rasmus Savelius

Kello löi 6:00 perjantai aamuna, kun lähdimme Sotanorsulla (auto) kohti Kolin kansallispuistoa. Matkassa oli Lauri "Lehtine" Lehtinen, Rasmus "PePpe" Savelius ja Jani "Sensei" Jokinen. Tarkoituksenamme oli kävellä kahdessa yössä n.40km pitkä Herajärven kierros, joka kulkee Suomen kauniiden kansallismaisemien lävitse.

Saavuimme Kolille klo 10.30 aikoihin ja suuntasimme virkeänä kohti kansallispuistoa. Ensimmäisen päivän matka taipui todella sulavasti hienojaisemia katsellessa ja huonoja vitsejä kertoillessa. Päätimme kerätä reissun aikana "töhöilypisteitä" erillisistä mokista ja töhöilyistä. Rasmus avasi

pistetilinsä mallikkaasti heti ensimmäisellä lounaalla, kun nuudelit lensivät hienossa kaaressa maahan. Ensimmäisen yön vietimme Kiviniemen vähintäänkin mielenkiintoisessa "kahden kiintolaavun yhdistelmässä". Ennen höyhensaaria laitoimme kuitenkin ruuaksi vaatimattomasti ulkofilepihviä ja kermaperunoita. Kiviniemestä löytyi kirsikkana kakun päällä autiosauna, jossa pääsimme karistamaan kilometrit jaloistamme pois. Saunan lämmityksen yhteydessä Laurikin avasi pistetilinsä lyömällä pokasahalla itseään pohkeeseen.

Seuraava aamu ei auennut kovin aurinkoisesti vaan sumu peitti maan. Siitä huolimatta lähdimme taivaltamaan matkaamme kohti Ryläyksen kotaa. Päivän käveltävä matka ei ollut kovinkaan pitkä, koska olimme taittaneet matkaa jo 20km edellisenä päivänä. Päivän kävellyksi matkaksi jäi vain 8km, mutta sehän ei haitannut. Lyhyestä matkasta johtuen pääsimme kodalle jo

15:00 aikoihin. Ripustimme kootaan riippumatot ja loikoilimme niissä n. 6 tuntia katsoen Tuntematonta sotilasta.

Sunnuntaina kävelimme takaisin autolle ja lähdimme kohti Jyväskylää. Automatalla tuli pieniä ongelmia, koska Janin rattiraivo yltyi kohtalaiseksi hiljaa ajavien kanssa autoilijoiden toimesta.

REPOSTIN RESEPTI

Rasmus Savelius

Tämän kertaisessa RePostin reseptissä kerrotaan pettämätön resepti pieneen hiukonälkään. Noudata resptiä todella tarkkaan, koska pienikin virhe ruuan laitossa saattaa johtaa ilkeän varpusparven pölähdykseen. Kyseinen ruoka on siis nimeltään Äijä Vegepasta.

Ainesosat:

400g jauhelihaa (mahdollisimman rasvaista)
500g vaaleaa pastaa
3 pakettia pekonia (rasvaista eikä mitään kevyt kamaa)
2,5dl juusto ruokakermaa (makuna valkosibale)
puolikas Koskenlaskija, voimakas
2tl suolaa
1dl ketsuppia

Valmistus:

1. Kypsennä jauheliha ja pekoni voi silmässä
2. Keitä pasta.
3. Yhdistä aineet, lisää kerma, Koskenlaskija ja suola.
4. Turauta ketsuppi kattilaan.

Tarjoilu:

Nauti ruokasi hienoti aseteltuna tai suoraan kattilasta. Jos annoksesi ei näytä samalta kun viereinen toimituksen tekemä malliannos olet tehtyt todennäköisesti jotain väärin.

PELLE JA KEKE

LUKU 1, OSA 15

Heikki Marjanen

...juuri silloin polulta, vain muutaman kymmen metrin päästä, läksi taivaalle raketti, joka hetken kuluttua, saavuttaessaan lakipisteensä, avautui vihreäksi viuhkaksi. Mitään tavanomaista pamahdusta ei kuulunut; vain vihreä sade leijaili hiljaa alaspäin.

- Toi oli varmaan joku merkki, kuiskasi Pelle.

- Joo, mutt kelle? Ja kuka lähetti?

- Varmaan ne äijät, jotka haki jotain sieltä luolasta. Ollaan saatu ne siis kiinni.

Pojat kuiskailivat toisilleen melkein suu kiinni toisen korvassa. Polulta ei kuulunut mitään. Raketin lähtöpaikallakin oli aivan hiljaista.

Pojat olivat niin kyykyssä ja niin hiljaa kuin osasivat. Ja se, yhdessä aikaisemman kastumisen kanssa alkoi vaatia veronsa. Pelle tunsi, kuinka alkava suonenveto pohkeessa teki tuloaan. Kohta olisi pakko nousta ylös venyttelemään ja verryttelemään. Veri ei tuntunut kiertävän enää yhtään.

- Mun on pakko nousta nyt, kuiskasi Pelle, ja alkoi hivuttautua pystyasentoon tukien samalla kättään kiveen. Jalka ei yhtään ottanut vastaan.

Pelle pääsi seisaalleen ja alkoi varovasti ojennella täysin tunnotonta vasenta jalkaansa. Kun veri alkoi kiertää, jalkaa alkoi pistellä aivan valtavasti; oli vaikea olla aivan hiljaa, kun olisi tehnyt meili hyppiä ympäriinsä ja karjua täyttä kurkkua.

Keke nousi myös varovasti ylös ja tähyili polulle. Jotain liikettä siellä oli, mutta pimeydessä oli hankala erottaa mitään selvää. Tulitikkuja siellä raavittiin ja sitten, aivan yllättäen lähti taivaalle toinen raketti. Pojat vilkaisivat hätäisesti toisiaan, sillä lähtöpanoksen liekki valaisi heidät hetken ajan aivan selvästi.

Polulla, raketin lähtöpaikalla näkyi hetken ajan kolmen miehen hahmot. Nämä olivat kyyristyneinä repun tai kassin viereen.

Kun raketti oli edellisen tavoin avautunut taivaalla, kuiskasi Pelle: "Siirrytään tonne". Pelle viittoi metsän sisään, polun ja miesten viereen.

Pojat alkoivat hiipiä syvemmälle metsään, kuitenkin samalla miehiä kaartaen lähestyen. Keskustelun äänet vahvistuivat pikkuhiljaa, mutta sanoja ei vielä kukaan erottanut. Metri metriltä pojat askeltivat miehiä kohti.

Yht' äkkiä Pellen jalan alla paukahti oksa poikki. Miehet nostivat heti päätään ja kääntyivät poika kohti. Vahva taskulampun valokeila alkoi haravoda metsää...

Jatkuu seuraavassa RePostissa

LEMMENJOEN VAELLUS

Aapo Takkinen

Olimme olleet Lapissa jo 6 päivää ja aloimme valmistautua kahden päivän Lemmenjoen vaellukselle. Vaellus on noin 30km pitkä. Suunnitelmana oli kävellä 15km päivässä kahden päivän ajan. Ajoimme bussilla noin 45min lähtöpaikkaan. Vaellukselle lähti noin viisitoista henkilöä. Kaksi meistä meni veneellä teltojen kanssa jokea pitkin ja loput kävelivät joen vartta. Jaoimme yhteisiä tavaroita esimerkiksi ruokia ja ruoantekovälineitä.

Lähdimme kävelemään. Pidimme taukoja aina purojen lähellä, jotta saisimme täyttää juomapullot, koska vettä tuli juotua aikamoiset määrät. Menimme joen yli jännän näköisellä soutuvenelossilla. Pidimme ylityksen jälkeen pidemmän lounastauon. Teimme ruoan trangioilla valmispusseista.

Söimme perunamuussia ja jauhelihaa. Olimme kävelleet noin puolet ensimmäisen päivän kävelymatkasta. Loppumatkalla löysimme monia hienoja paikkoja esimerkiksi puron, minkä vesi oli jääkaapin kylmää.

Olimme perillä meidän yöpymispaikalla Ravadasköngäksen autiotuvalla noin kello 16. Pakkasimme tavaroita sivummalle ja aloimme tekemään päivällistä. Ruoaksi söimme makaronia ja tonnikalaa. Illalla osa meistä meni kalaan - ei tullut saalista, mutta hyvällä mielellä he tulivat takaisin kalalta. Kello oli jo 23 ja oli aika mennä nukkumaan, että jaksaa huomenna vaeltaa takaisin Nukkumajoelle. Tuvassa oli kaksi parveamissa nukuimme. Tarpojat nukkuivat ylempässä, sisut ja ohjaajat nukkuivat alemmassa. Aamulla söimme puuroa ja näkkileipää aamupalaksi.

Aamupalan jälkeen lähdimme noin 2km lenkille katsomaan vesiputousta. Vesiputouksen vesi oli kirkasta ja viileää. Kiipesimme putouksen yläpuolelle ottamaan kuvia. Otimme muutamia ryhmäkuvia putouksen vieressä. Kyllä niitä omiakin kuvia tuli napattua aikamoinen määrä. Putouksella vietimme noin kaksi

tuntia ennen kuin meidän piti lähteä paluumatkalle.

Pakkasimme omat ja yhteiset tavarat ja lähdimme matkaan. Kävelimme eri reittiä takaisin, jotta näkisimme ja kokisimme jotain uutta. Matkalla oli soutuvenelosseja, joilla ylitimme joen muutaman kerran. Olimme kävelleet noin 6km kun pidimme lounastauon. Huomasimme, että osa ruuista ja trangian polttoaineista oli veneellä menijöillä, joten meidän piti tehdä valmispastaa avotulella. Ruokatauko kesti tuplasti enemmän aikaa kun yhdellä tarpojalla oli jäänyt sadetakki joen toiselle puolelle. Olimme

myöhässä aikataulusta, joten pidimme vähän kovempaa tahtia kävelyssä. Kävelimme ruoan jälkeen tutuilla poluilla loppumatkan. Kylttien mukaan matka väheni viidestä kilometristä kahteen kilometriin reippaasti. Meidän piti jäädä odottamaan vähän pidemmän aikaa, koska yhdellä meistä nyrjähti nilkka. Osa meistä juoksi loput 400m ja osa käveli reippaasti perässä. Muutamia, jotka eivät lähteneet vaellukselle mukaan, tulivat meitä vastaan vähän matkan päähän. Oli vapauttava tunne laskea rinkat bussiin ja mennä istumaan mättäälle, 30km:n matka oli tällä hetkellä kaikilla purkissa.

SUDARINURKKA

VÄRITYSTEHTÄVÄ

ARKISTON PÖLYT

Rasmus Savelius

Huomio! Muistutamme, että lehden kansi ei ole nykyisen toimituksen tekemä. Kansi on siis peräisin vuoden 1989 Joul-RePostista. Kansikuvan on piirtänyt mahdollisesti silloinen päätoimittaja Harri Salmi, mutta tämä tieto ei ole täysin varmaa. Jos sinulla sattuu olemaan asiasta tarkempaa tietoa ota yhteyttä Rasmus Saveliukseen (rasmus.savelius@gmail.com)

Ryömiessäni RP:n suuressa ja pölyisessä arkistoviidakossa löysin kansikuvan lisäksi hulvattoman sarjakuvan numerosta 2/1986. Sarjakuvassa seikkailee Mika "Kessu" Lankinen ja Wisa. Tarina on ilmeisesti tosi. Nauttikaa!

REPO-GAALA

Tuija Kautto

Jos jotain tehdään jo toisen kerran, niin voiko silloin puhua perinteistä? Ehkä ei, mutta perinteetkin on aloitettava jostain. Puhutaan siis jo perinteisestä Repo-Gaalasta, sillä perinne tästä on tulossa. Jaa mistä sen tietää? No vaikkapa siitä, että oli niin hauskaa, että tätä halutaan lisää!

Siispä jo perinteinen Repo-Gaala järjestettiin tänä vuonna joulukuun ensimmäisenä päivänä ravintola Priimuksessa.

Kyse on lippukunnan johtajistolle järjestettävästä tapahtumasta, jossa pääosaa näyttelevät hyvä ruoka ja iloinen seura. Mukana olivat myös Harjun Partiotyttöjen edustajat, jotka lauloivat "on me tänne poikien takia tultu".

Koska kyseessä on gaala, kuuluvat juhlaan luonnollisesti erilaiset palkitsemiset. (Mistä muuten juhlatoimikunta keskusteli ennen tapahtumaa eniten? No siitä, että ketkä palkitaan, millä perusteilla ja miten.) Illassa kiitettiin hienosti hoidetuista projekteista, hyvistä töistä ja vastuun kantamisesta. Toki muistettiin myös innostajia ja kannustajia sekä luottopakkeja. Illan housebändinä toimi Reippaiden Poikien oma Kaunotar ja Riiviöt -niminen rytmiorkesteri, joka varioi musiikkia Reippaiden Poikien marssista perinteisiin oravalauluihin.

Mitä illasta jäi osallistujille mieleen? "Huikean hauska, muisteluiden ja naurun täyteinen ilta. Mieleen jäivät erityisesti vuodesta kertovat videot ja upea bändi." "Oli kotoisa ja lämminhenkinen fiilis. Lupauksenanto jännitti paljon, koska se oli tärkeä asia, mutta tunnelma oli niin mukava ja rauhallinen, että ei enää

jännittänyt ja oli helppo olla." "Hyvä ruoka ja kaikki ihanat ihmiset samassa tilassa." "Lämpöä, naurua ja hyvää ohjelmaa parhaassa seurassa." "Päällimmäisenä jäi mieleen Lapin reissusta tehty Repoliitti-video." "Jatkot."

Niin, se fiilis. Se tunnelma, me-henki, yhdessä oleminen ja nauraminen. Kiittäminen ja kannustaminen. Siinä ne syyt, joiden vuoksi Repo-gaalaa tullaan ja joiden takia se järjestetään.

Ja ne videot! Lapin reissun koonti toi paljon muistoja ja kuvakooste muistutti vuoden tärkeistä tapahtumista. Olihan siellä mukana myös sellaista videomateriaalia, josta ei ehkä sovi julkisesti puhua...

On gaaloja ja on Gaaloja. On iltoja, joissa juhlitaan, mutta jälkeen päin kukaan ei oikein muista mitä ja miksi. Ja sitten on iltoja, jotka painuvat syvälle mieleen, eikä kenellekään ole epäselvää

miksi nämä ovat arvokkaita hetkiä. Partiolaiset elävät kiitoksesta ja tekevät asioita yhdessä olemisen riemusta. Siksi on tärkeää kokoontua edes kerran vuodessa yhteen juhlimaan, nostamaan malja hyvälle porukalle ja muistelemaan mitä kaikkea vuoden aikana onkaan tehty.

Repo-Gaalassa 2018 palkitut

Suomen Partiolaisten Pyhän Yrjön solki: Juho Hyvönen

Vuoden aikuinen: Eetu Kallio

Vuoden johtaja: Jani Jokinen

Vuoden rekrytoija: Meri Lotta

Vuoden partioteko: Terhi Takkinen (adventtikalenterikampanja)

Mr. Reipas Poika: Rasmus Savelius

Ms. Reipas Poika: Ella Takkinen

LORELEI RODEO XXXX

Jani Jokinen

Brittien liput ja kuningaskuntien vaakunat liehuivat, kun Lorelei Rodeon historian 40. kisat ammuttiin jälleen kerran käyntiin lauantaina 22.9.2018. Kilpailuun osallistui huikeat 16 vartiota ympäri Keski-Suomea. Vuoden teemana oli Britit, joten ei ihme, että kisoissa nähtiin Harry Pottereita, lampaita, James Bond ja myös etsiviä, joiden taitoja koeteltiin heti ensimmäisellä rastilla, jossa piti rakentaa magneetilla ja lampulla varustettu poimija ja löytää sen avulla avaimet pimeästä teltasta.

Rastit olivat erittäin monipuolisia. Tehtäviä löytyi niin urheilusta ja populaarikulttuurista kuin perinteistäkin. Etenkin sporttitehtävät osoittautuivat mielenkiintoisiksi

vanhemmalle osallistujakaartille, kun taas kulttuurintuntemuksen puute vaivasi osaa nuorisosta. Hienoja suorituksia nähtiin kuitenkin puolin ja toisin. Näistä erityisesti maininnan ansaitsee Vaajan Valppaiden Satu Huhtalan keulimiskytkin, joka on nähtävissä videon muodossa Valppaiden Instagramissa. Rasteista suurinta kiitosta saivat herkullinen ruokarasti Fish & chips ja Tuijan jännittävä pakuhuonepeli.

Lorskissa on perinteisesti lahjottu rastimiehiä, mutta viimevuotiset piirin kisat olivat valitettava poikkeus. Tänä vuonna kuitenkin nähtiin ansioitunutta lahjontaa, sillä muun muassa rakkaat sisaremmme HaPa:sta olivat nähneet

paljon vaivaa leipoessaan rastimiehille herkkuja ja sepittäessään heille kauniita runoja Reippaista Pojista.

Tämän vuoden kisat olivat päiväkisat ja uutuuksena oli autosarja Paroni, joka haali huikean osallistujamäärän. Ensi vuoden kisoja silmällä pitäen otamme tämän huomioon ja kehitämme konseptia - rakkaasta pyöräilystä kuitenkin luopumatta.

Sarjojen Voittajat:

Paroni: Päärit, Vaajan Valppaat ry

Jaarli: team Sipuli, Harjun Partiotytöt ry

Herttua: Eräjaosto, Harjun Partiotytöt ry

Paras video: Trio Ohoi, Harjun Partiotytöt ry

P.S. Ensi vuoden teemana toimii Disney ja muut sadut, joten alkakaa kaivelemaan vanhoja VHS-klassikoita esille.

REPOSTIN NAAMA

Tämän kertaisessa RePostin naamassa vierailee poikkeuksellisesti kaksi henkeä. Haastateltavat tulevat suoraan rakkaan sisarlippukuntamme syleilystä. Naamoina toimivat siis siskokset Ilta Herranen ja Elli Herranen!

1. Nimesi, ikäsi, lippukuntasi ja kauanko olet ollut partiossa?

Elli: Elli Herranen, 10v, Harjun partiotytöt, koko ikäni.

Ilta: Ilta Herranen, 5v, Harjun partiotytöt, koko ikäni.

2. Mikä on ikimuistoisin partiomuisto?

Elli: Ylipäätään kaikki leirit. Hyvät leikit on jäänyt myös mieleen (mömmösota).

Ilta: Kaikki!

3. Mitä mieltä Reippasista pojista?

Elli: RP:n leirit on hyviä ja paras RP:läinen isi (Olli Herranen).

Ilta: Isi on ihana <3 <3

4. Lempiruoka leireillä?

Elli: Makaroonijauhelihamössö trangiolla tehtynä.

Ilta: Munkit.

5. Missä nukuit viime yön?

Elli: Meijän teltassa.

Ilta: Samassa paikkaa.

6. Oudoin paikka missä olet nukkunut?

Elli: Lattialla viltin päällä.

Ilta: Kodin nurkassa pienen patjan päällä.

7. Mikä susta tulee isona?

Elli: Opettaja (ei äikän ope vaan joku muu)

Ilta: Taiteilija

8. Mikä lause kuvaa sinua parhaiten?

Elli: Kaikenlainen

Ilta: Taiteilija ja jääräpää

9. Mitä pelkää?

Elli: Kastematoja, kalakukkoa, kyitä, isoja hämähäkkejä

Ilta: Olen peloton.

10. Karhu vai leijona?

Elli: Karhun poikanen.

Iltta: Karhu

11. Karvalakki vai lierihattu?

Elli: Lierihattu

Iltta: Lierihattu

12. Ravintola vai kotikeittiö?

Elli: Ravintola

Iltta: Ravintola, koska siellä on leikkipaikka

13. Makkara nuotiolla vai paistettuna?

Elli: Nuotiolla .

Iltta: Nuotiolla.

14. Edellinen RePostin naama halusi kysyä, että millon JP:llä on seuraava kokous?

Elli: Huomenna, kello 14.15

Iltta: Maanantaina.

15. Mitä haluaisit kysyä seuraavalta RePostin naamalta?

Elli: Milloin aijot käydä kuussa?

Iltta: Millon olet uinut viimeeksi?

16. Mitä itse vastaisit?

Elli: En koskaan...varmaan.

Iltta: Eilen

REPO-TUKI RY, NYKYISTEN JA ENTISTEN ÄRRÄPEEN KONKAREIDEN SEKÄ VANHEMPIEN YHDISTYS

RePo-tuki täytti kuluneena syksynä tasavuotia. 10 -vuotiaan tukiyhdistyksen juhlinta huipentui kolotilojen etsintään; ja löytymiseen: Lippukunta siirtyy monivaiheisen episodin jälkeen takaisin Kirjailijatalon alakertaan, josta olemme lähes kaksi vuotta olleet väistötiloissa.

Yksi merkittävä haaste on nyt siis takanapäin. Seuraava haaste on vakiinnuttaa yhdistyksen talous niin, että se kykenee selviämään velvoitteistaan, mm. maksamaan kolotilan vuokran.

Yhtenä alkavan vuoden tavoitteena onkin tukiyhdistyksen jäsenmäärän kasvattaminen; kaikkia 80- ja 90 -luvun konkareita, sekä nykyisten ÄrräPeeläisten vanhempia kutsutaan erityisesti mukaan. Tavoitteena on ylittää 100 jäsenen raja! Liity jäseneksi vaikka heti: heikki.marjanen@kolumbus.fi tai 040 709 2130.

Yhdistyksen hallitus päätti muutamasta vuosittaisesta vakiotapahtumasta. Lisäksi uusi vuokrasopimus edellyttää Kirjailijaton (kolotilat) pihan kevät- ja syyskunnostus- ja siivoustöitä. Varainhankintaa jatketaan lisäksi entiseen malliin.

Keväisin järjestetään siis yhdistetty Kirjailijatalon pihansiivous ja Haukkapirtin kevätkunnostustalkoot, jotka päättyvät konkari-iltaan (ja -yöhön) Haukkapirtillä. Syksyisin Konkaritapahtuma yhdistetään Lorelei-viikonloppuun siten, että konkarit vastaavat yörastista, sen valmistelusta, rakentamisesta ja sisällöstä, muonituksesta, kuljetuksista, etc. Hommia siis riittää jokaiselle halukkaalle. Lisäksi kesäleirien yhteyteen järjestetään vierailupäivä vanhemmille ja konkareille. Tarkemmat ajat ja ohjeet seuraavassa konkarikirjeessä ja Repostissa.

Lippukunnan historiasta kertovista valokuva-, digikuva-, kaitafilmi-, video- ja nykytallenteista kootaan digitoitua ja osittain editoitua koostetta, jonka tuottamisessa käyttökelpoiseksi on ainakin parin vuoden työrupeama. tähänkin kaivataan tekeviä käsiä, ideoita ja suunnittelua.

Vuoritsalon retkeilyalueen käyttöön tarvittaisiin ideoita. Yhdistyksellä on käytettävissään perämööttori-pulpettivene, jolla vartio pääsee retkeilemään tuohon hienoon saareen. Pelastusliivilahjoituksia otetaan vastaan.

ÄrräPeen 100 -vuotisjuhlakirjaa on vielä runsaasti varastossa, tilaa nyt kun niitä vielä saa. Myös Pojat tulella -muistelukirjaa on vielä joitakin saatavilla.

Konkari. Maksathan jäsenmaksusi (30 eur), vaikka heti. Jäsenmaksuilla maksamme kolon vuokran ja tuemme lippukunnan toimintaa. Tilinro: FI30 3131 4128 86 (viestikenttään maksajan nimi).

ÄrräPeeläisen vanhempi. Liity jäseneksi. Siten olet tukemassa lapsesi harrastusta. Tule mukaan, aina löytyy mielekästä tekemistä, pienempää tai isompaa. Soittele niin jutellaan.

Hessu-Pelle, puheenjohtaja

Repo-tuki ry, hallitus

AARON'S

Reippaille Pojille ja
heidän perheilleen

aina -15%

kaikista

normaalihintaisista

tuotteista

“Ole valmis! - Aina valmis!”

Kauppakatu 28, 40100 JKL

www.vaatetusliikeaarons.fi

YHTEYSTIEDOT

Reippaiden Poikien hallitus

Lippukunnanjohtaja

Atte Jantunen

050 350 9866

jantunen.atte@gmail.com

Ohjelmajohtaja

Jani Jokinen

050 5512 6031

jani.jokinen10@gmail.com

Pestijohtaja

Tuija Kautto

040 503 2953

tuija.kautto@partio.fi

Talouden hoitaja

Eetu Kallio

050 573 8409

RePostin päätoimittaja, varastopäällikkö

Rasmus Savelius

045 270 3310

Sihteeri

Ella Takkinen

045 112 5566

Sisuosastonjohtaja

Malla Eira

040 910 6051

Osastojen johtajat

Sudenpentuosastonjohtaja

Martti Wilhelms

050 538 4334

Seikkailijaosastonjohtaja

Toni Munster

040 730 0085

Tarpojaosastonjohtaja

Olli Herranen

050 591 5316

Samoajaosastonjohtaja

Lauri Lehtinen

040 705 5093

Sisuosastonjohtaja

Malla Eira

040 910 6051

Muut vastuuhenkilöt

Haukkapirtin isäntä

Asko Oikari

050 561 1243

Sidosryhmäjohtaja, Repotuki ry ja konkarit

Heikki Marjanen

040 709 2130

Vuoritsalon isäntä

Hannes Järvenpää

040 418 2993

Poikani,
on aika ryhdistäytyä!

Kyllä isä.

Reippaat Pojat
isällistä kasvatusa
vuodesta 1917

OSAAVAA JA KOULUTETTUA TOIMINTAA

HARJUN PARTIOTYTÖT